

Arrest

nr. 312 839 van 12 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat T. PARMENTIER loco advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 29 augustus 2021, dient op 30 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 13 oktober 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 28 februari 2024.

1.3. Op 28 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 29 maart 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben, tot de Badi'ade-clan te behoren, en op [...] geboren te zijn in het dorp Galmadobe in het district Buloburde in de provincie Hiran. Van 2017 tot 2018 was u getrouwd met [L.M.G.], met wie u één zoon heeft, [S.S.A.]. Beide wonen in Galmadobe. In 2019 trouwde u met [S.A.A.], met wie u één dochter heeft, [S.S.A.]. Beide wonen bij uw moeder in Galmadobe. U hebt twee zussen en één broer. Uw broer werkte als vrachtwagenchauffeur tussen Buloburde en Hargeisa en verdween in 2015. Tot op heden hebben jullie niets meer van hem vernomen. Uw ene zus woont in Galmadobe en de andere woont in Buloburde. U ging nooit naar school in Somalië en volgde enkel anderhalve maand onderwijs via een leerkracht in het dorp. Verder werkte u sinds u jong was op de landbouvvelden die uw vader in zijn bezit had. Jullie teelden maïs en verkochten die ook.

In 2018 werd uw vader vermoord door al-Shabaab omdat hij in 2016 deel uitmaakte van de delegatie die de parlementariër van jullie subclan verkoos. Sinds die verkiezing verbleef hij in Mogadishu en hij werd er gedood toen hij de moskee buiten stapte.

In januari 2020 kwam al-Shabaab bij uw moeder langs om te zeggen dat u voor hen ging moeten werken. Uw moeder zei tegen hen dat u haar enige zoon was en dat ze u harder nodig had dan zij u nodig hadden. AlShabaab liet uw familie verder met rust tot april 2021, toen ze plots bij uw thuis opdaagden en zeiden dat u moest meekomen. U werd geblinddoekt en samen met twee andere geblinddoekte jongens in de auto gezet. Jullie werden meegenomen naar Ceel Bacad, een plek met veel zandduinen, en daar gedurende ongeveer tien dagen opgesloten. Tijdens jullie opsluiting werden jullie meerdere nachten na elkaar mishandeld en geslagen. AlShabaab was ook boos omdat ze dachten dat u een tattoo had, in feite was het een moedervlek.

Op een nacht, de eerste van de maand mei in 2021, werd de basis waar jullie opgesloten zaten aangevallen door de overheid. Zo'n vijftientig mensen kwamen hierbij om het leven. Een week na deze aanval keerde de overheid terug naar de basis en kwamen nog eens vijftien mensen om het leven. Tijdens jullie opsluiting mochten jullie soms het toilet gebruiken. Jullie verlieten dan de kamers en stonden op een rij te wachten om één voor één naar het toilet te gaan. De dag van de tweede aanval stonden jullie in de rij toen de overheid de basis aanviel. Door de chaos die ontstond kon u samen met enkele andere jongens wegllopen. Jullie liepen buiten het dorp richting het noorden tot jullie aan Jameeco Shiin kwamen, de weg die naar het westen loopt. Jullie staken de rivier over via de brug en splitsten op, ieder ging naar de richting waar hij heen moest. U ging rechtstreeks naar het huis van uw paternale oom die uw moeder inlichtte. Uw moeder vroeg aan uw paternale oom om u in veiligheid te stellen. Hij bracht u naar het huis van een vriend van waaruit u naar Mogadishu reisde. U bleef twintig dagen in Mogadishu en verliet het land.

U reisde via Turkije door naar Griekenland waar u een maand in het huis van de smokkelaar verbleef. Daarna nam u het vliegtuig van Griekenland naar België waar u op 30 augustus 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indiende.

Indien u naar Somalië zou moeten terugkeren vreest u vermoord te worden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Somalisch paspoort, uw Somalische identiteitskaart en een brief van de districtscommissaris van Buloburde.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst aannemelijk maakt. Daarnaast maakt u evenmin aannemelijk dat u in Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt dat de toekenning van subsidiaire bescherming in uw land rechtvaardigt.

Wat betreft uw problemen met al-Shabaab wordt opgemerkt dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Waar u verklaart dat al-Shabaab u onder dwang meenam naar een trainingskamp wordt opgemerkt dat hoewel het CGVS niet ontkent dat al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, dit niet in de lijn ligt van de normale manier van opereren van al-Shabaab. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk op de familie of de clan, propaganda of indoctrinatie op school of in de moskee en financiële

beloningen wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Ze hebben er namelijk alle baat bij om hun strijders tevreden te houden aangezien ze anders het risico lopen dat ze hun opdrachten niet meer naar behoren zouden uitvoeren. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep. Op het moment dat u gerekruteerd werd was u echter al eenentwintig jaar oud. Daarnaast verklaart u dat er zich in uw dorp geen eerdere rekruteringspogingen hadden voorgedaan, wat enigszins vreemd is aangezien Al-Shabaab volgens uw verklaringen al meer dan tien jaar in het dorp aanwezig was (CGVS, p. 7). U zegt zelfs nog zelf dat er twee manieren zijn waarop al-Shabaab rekruteert, door mensen te overtuigen of door mensen gedwongen mee te nemen. Gevraagd naar voorbeelden over eerdere gedwongen rekruteringen moet u het antwoord echter schuldig blijven en begint u over een jongen die u kende die zich vrijwillig aansloot. Wanneer wordt doorgevraagd zegt u dan weer dat er nog nooit eerder jongeren gedwongen werden meegenomen, maar dat dit wel bij u gebeurde (CGVS, p. 20). Deze inconsistentie zet de geloofwaardigheid van uw verhaal eens te meer op losse schroeven.

Voorts is het ook opmerkelijk dat al-Shabaab net u zou kiezen om gedwongen te rekruteren. Uw vader zou namelijk al eerder door hen vermoord zijn omdat hij lid was van een delegatie die de parlementariër voor uw subclan selecteerde en hij dus beschouwd werd als een ongelovige (CGVS, p. 10). De al-Shabaab leden die u rekruteerden bleken hier ook van op de hoogte te zijn aangezien ze zeiden dat u moest meekomen of "u zou het pad van uw vader nemen" (CGVS, p. 14). Het is echter weinig geloofwaardig dat al-Shabaab dan net precies u, de zoon van een ongelovige, gedwongen zou meenemen en erop zou vertrouwen dat u met hen zou meewerken. Om hun activiteiten te doen slagen zou al-Shabaab logisch gezien veeleer een beroep doen op iemand die hun ideologie genegen was dan iemand van wie men weet dat de familie hun ideologie niet aanhangt. Het beeld dat u van uw rekrutering schetst is dan ook dermate onwaarschijnlijk dat het afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Tot slot doen ook uw verklaringen omtrent uw ontsnapping uw geloofwaardigheid verder teniet. De opeenvolging aan toevalligheden lijkt immers dermate onaannemelijk dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Zo zouden u en de andere rekruten net op het moment van de aanval allemaal in de rij gestaan hebben om naar het toilet te gaan waardoor jullie konden gaan lopen. Vervolgens zouden jullie geweten in welke richting jullie moesten lopen om te ontkomen en dat te midden van een vuurgevecht. Vervolgens zouden jullie samen zonder meer tot aan Buloburde gelopen zijn van waaruit u naar uw oom ging die u in veiligheid bracht (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe u dan de weg wist zegt u dat u het wist omdat er in Ceel Bacad een duin ligt en dat er maar één weg loopt van Ceel Bacad naar Buloburde. U geeft echter aan dat u nooit eerder in uw leven in Ceel Bacad geweest was (CGVS, p. 17-19). Verder zegt u ook nog dat Buloburde op wel vijf uur wandelen van Ceel Balad gelegen was (CGVS, p. 18). Dat u op deze manier van al-Shabaab ontsnapt zou zijn is dan ook niet aannemelijk en doet eens te meer twijfels rijzen bij uw relaas.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan uw rekrutering door Al-Shabaab kan er evenmin geloof worden gehecht aan de arrestatie van uw moeder en uw vrouw en kinderen.

Wat betreft die arrestatie wordt bovendien nog opgemerkt dat al uw familieleden ondertussen zouden zijn vrijgelaten, dit terwijl al-Shabaab had gezegd dat ze niet zouden vrijkomen tot u zich zou aanmelden. U zegt dat het kwam omdat uw moeder erg ziek was, maar zegt tegelijk dat ze geen medelijden toonden. Gewezen op het feit dat ze dan toch wel medelijden toonden aangezien u zich niet ging aanmelden maar ze wel uw familie vrijlieten zegt u dat ze dat inderdaad deden omdat uw moeder ziek was. Gevraagd waarom dan ook uw vrouw en kinderen werden vrijgelaten stelt u dat ze niets mis hadden gedaan en dat Al-Shabaab u terug wilde. Het is echter nogal een vreemde redenering dat ze uw familieleden zouden opsluiten omdat ze u wilden terugkrijgen, maar deze dan wel na enkele maanden al vrijlieten 'omdat ze niets mis gedaan hadden' (CGVS, p. 20). Dat al-Shabaab op deze manier te werk zou gaan is niet aannemelijk.

Uit bovenstaande kan dan ook geconcludeerd worden dat aan uw vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht.

De documenten die u voorlegt kunnen aan bovenstaande conclusie niets veranderen. Uw Somalisch paspoort en Somalische identiteitskaart bevestigen uw identiteit, die hier niet betwist wordt.

De brief opgesteld door de districtscommissaris van Buloburde werd aangevraagd door uw paternale oom die verklaringen ging afleggen bij het districtshuis. Het document is dan ook louter gebaseerd op zijn verklaringen en kan aldus aan de inhoud van uw beslissing niets veranderen.

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat er zwaarwegende redenen bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie moet koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar

de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleerling en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige

bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Hiraan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat de motieven van de commissaris-generaal onvoldoende en niet draagkrachtig zijn om te besluiten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming. Verwijzend naar rechtspraak van de Raad, stelt hij dat hij een oprechte inspanning geleverd heeft om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en dat hem het voordeel van de twijfel toegekend moet worden omdat er voldoende elementen zijn om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Hij meent dat hij vrij jong was toen hij gedwongen werd om zich bij Al-Shabaab aan te sluiten, gezien hij ééntwintig jaar oud was en hij grote fysieke hulp kon bieden. Hij vervolgt dat zijn verklaringen zo nauwkeurig en gedetailleerd zijn dat de commissaris-generaal zijn geloofwaardigheid niet zomaar in twijfel kan trekken onder het voorwendsel dat hij niet in het gezochte profiel past. Volgens hem zijn er geen objectieve gegevens die expliciet stellen dat enkel jonge kinderen onder dwang gerekruteerd worden en is dit geenszins een absolute regel van Al-Shabaab. Hij benadrukt dat hij concrete voorbeelden geeft van wat hij meegemaakt heeft en dat hij kon vertellen over de mensen die hem ontvoerd hebben en de gevangenis. Verzoeker voegt toe dat Al-Shabaab niet vergeleken moet worden met een regering die normaal functioneert. Het is volgens hem incorrect te stellen dat zij hem slechts éénmaal kwamen opzoeken om hem te proberen rekruteren. Hij vervolgt dat zij zijn moeder benaderden in de buurt van een waterput, met de vraag of hij wou meedoen met hun beweging, en dat zij een andere keer naar zijn huis zijn gekomen en hem met geweld hebben meegenomen.

Hij verwijt de commissaris-generaal een te hoge verwachting te stellen en geen rekening te houden met de realiteit van de Somalische bevolking. Hij voert aan dat hij de tekens van de natuur volgde om zich te oriënteren, dat er slechts één mogelijke weg was en dat hij al eerder van Ceel Bacad gehoord had en er al informatie over had.

Voorts merkt hij op dat hij niet verantwoordelijk gesteld kan worden voor de handelingen van Al-Shabaab.

Hij stelt dat het door hem neergelegde document niet zomaar terzijde kan geschoven worden daar het een begin van bewijs betreft dat afkomstig is van de districtscommissaris.

Aangaande de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de veiligheidssituatie, verwijt verzoeker de commissaris-generaal een gebrek aan een specifieke analyse dienaangaande. In hoofdorde meent hij dat hij genoeg aangetoond heeft dat hij uit Hiraan afkomstig is en dat de veiligheidssituatie aldaar een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt. Verwijzend naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU stelt hij dat er moet gekeken worden naar de intensiteit en de mate van

willekeurigheid van het geweld. Hij betoogt dat er volgens verschillende bronnen niet kan worden uitgesloten dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict en dat dit ook erkend wordt door de commissaris-generaal. Verwijzend naar verschillende bronnen, meent hij dat de aanwezigheid van Al-Shabaab in de regio bevestigd is, dat deze aanwezigheid geleid heeft tot veel gevechten tussen de strijdkrachten van de overheid en Al-Shabaab en dat het geweld als willekeurig beoordeeld kan worden. Hij benadrukt dat er in september 2022 al meer dan 430 burgers waren die dat jaar overleden in het conflict en verwijst tevens naar het recente COI-rapport van de EUAA van februari 2023. Volgens hem tonen de twee rapporten, waarnaar de commissaris-generaal in haar bestreden beslissing verwijst, geenszins aan dat de situatie voldoende verbeterd is om aan te nemen dat geen enkele burger gevaar loopt voor zijn lichamelijke integriteit als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Hij stelt dat het geweld in Somalië van hoge intensiteit is en dat er incidenten plaatsvinden op wekelijkse basis. Hij verwijst naar verschillende bronnen om aan te tonen dat het geweld in de hoofdstad hoog is. Volgens hem is het geweld tegen de burgers niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan raken. Hij benadrukt dat hij een doelwit bij uitstek is, gezien hij Somalië enkele jaren geleden ontvlucht is en problemen gehad heeft met een gewapende terroristische groepering die nog steeds sterk aanwezig is in het hele land.

In subsidiaire orde is verzoeker van oordeel dat de commissaris-generaal niet vrijgesteld is van een analyse van het risico van een schending van artikel 3 van het EVRM of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer. Hij betoogt dat de commissaris-generaal moet nagaan of hij bij zijn terugkeer naar Somalië geen risico zou lopen op een schending van één of meer fundamentele rechten. Hij beklemtoont dat de mogelijkheid van een concrete terugkeer niet is aangetoond en dat de commissaris-generaal haar beslissing, over de mogelijkheid om zich opnieuw in Somalië te vestigen, dient te motiveren. Volgens hem is de situatie in Somalië, desondanks de verschillen tussen de regio's in het algemeen zeer precair, waarna hij citeert uit verschillende rapporten. Hij voegt toe dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen door zowel terroristische groeperingen als door wethandavingsinstanties die deze aanvallen proberen te bestrijden. Tot slot wijst hij op de situatie van voedselonveiligheid en de humanitaire crisis. Hij besluit dat de commissaris-generaal, gelet op de veiligheids- en humanitaire situatie in Somalië, ten minste een mogelijk gebied van terugkeer moest overwegen, zodat een terugkeer, artikel 3 van het EVRM, niet schendt.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden

met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door Al-Shabaab, naar aanleiding van een poging tot gedwongen rekrutering.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- (i) Er kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers problemen met Al-Shabaab daar (a) de door hem voorgestelde rekruteringswijze niet in lijn ligt van de normale manier van opereren van Al-Shabaab; (b) het opmerkelijk is dat Al-Shabaab net hem, als zoon van een ongelovige, zou kiezen om gedwongen te rekruteren; (c) de opeenvolging aan toevalligheden aangaande zijn ontsnapping niet aannemelijk is;
- (ii) Gezien er geen geloof gehecht wordt aan verzoekers rekrutering door Al-Shabaab, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de arrestatie van zijn moeder, zijn vrouw en kinderen. Bovendien is het niet aannemelijk dat Al-Shabaab zijn familieleden ondertussen zou vrijlaten, terwijl zij gezegd hadden dat zij niet zouden vrijkomen tot hij zich zou aanmelden;
- (iii) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet veranderen nu (a) zijn Somalisch paspoort en Somalische identiteitskaart slechts zijn identiteit bevestigen, die hier niet betwist wordt; (b) de brief van de districtscommissaris van Buloburde louter gebaseerd is op de verklaringen van zijn paternale oom.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren, die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.4. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat Al-Shabaab getracht heeft om hem gedwongen te rekruteren. Door in het verzoekschrift te laten uitschijnen dat hij het niet eens is met de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing hieromtrent, zonder deze *in concreto* te weerleggen, is hij niet in staat afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande.

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de

motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden. Door erop te wijzen dat hij wel degelijk een inspanning geleverd heeft om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en dat hem het voordeel van de twijfel toegekend moet worden, blijft hij hiertoe in gebreke.

Verzoekers verklaringen over zijn gedwongen rekrutering door Al-Shabaab stemmen niet overeen met de beschikbare landeninformatie, hoewel diezelfde landeninformatie niet ontkent dat Al-Shabaab ook overgaat tot gedwongen rekrutering.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Al-Shabaab de voorkeur geeft aan rekrutering via sociale druk op de familie of de clan, propaganda of indoctrinatie op school of in de moskee en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Zij maken ook nog steeds gebruik van indoctrinatie en *brainwashing* om nieuwe personen te rekruteren. De jongeren worden overhaald en aangemoedigd om hun plicht als echte moslims uit te voeren, gezien hun begrip van gevaar en de mogelijkheid om te weigeren veel lager ligt (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 2).

Ten eerste, in tegenstelling tot wat hij in zijn verzoekschrift beweert, stemt zijn profiel niet overeen met het profiel zoals omschreven in de landeninformatie. Verzoeker was reeds éénentwintig jaar oud op het moment dat hij gerekruteerd werd (NPO, p. 13-14), terwijl de landeninformatie stelt dat de belangrijkste doelgroep de adolescenten betreffen, zijnde jongemannen tussen de negen en achttien jaar (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 2). Door te stellen dat het geen absolute regel is dat voornamelijk jonge kinderen gerekruteerd worden, geeft hij geenszins een verklaring waarom hij dan aanzien kan worden als de uitzondering.

Uit verzoekers verklaringen blijkt ten tweede niet dat er ten aanzien van hem gehandeld werd via sociale druk op de familie of de clan, propaganda of indoctrinatie op school of in de moskee en financiële beloningen om hem bij Al-Shabaab te laten aansluiten (*ibid.*). Verzoeker verklaart niet naar school te zijn geweest (NPO, p. 12) en uit zijn verklaringen blijkt evenmin dat hij tijdens zijn bezoeken aan de moskee onderworpen werd aan enige vorm van indoctrinatie.

Dat verzoeker tot tweemaal toe benaderd zou zijn geweest met het oog op gedwongen rekrutering overtuigt niet. Hij verklaart dat Al-Shabaab, vóór ze hem meenamen, zijn moeder éénmaal had aangesproken bij de waterput met de vraag om zich bij hen aan te sluiten, wat zij simpelweg weigerde, waarna zij meer dan een jaar niet werden lastig gevallen (NPO, p. 13 en 16). In het licht van de landeninformatie is het allerminst aannemelijk dat verzoeker tweemaal benaderd zou zijn geweest door Al-Shabaab en dat zijn moeder er zich een eerste keer simpelweg vanaf kon maken door hen mee te delen dat verzoeker haar enige zoon is en zij hem meer nodig heeft dan Al-Shabaab (NPO, p. 13). Uit de landeninformatie blijkt immers dat verzet tegen het gezag van Al-Shabaab kan leiden tot zeer ernstige bestraffingen en in het ergste geval tot de dood (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 2). Ook op dit punt vindt verzoekers voorstelling van de feiten geen steun in de objectieve landeninformatie.

Ten derde stelt verzoeker dat Al-Shabaab op twee manieren opereerde: ofwel door mensen te overtuigen ofwel door mensen mee te nemen. Hierop doorgevraagd, moet verzoeker toegeven dat hij geen weet heeft van eerdere rekruteringspogingen die zich ten aanzien van andere jongeren in zijn dorp hadden voorgedaan (NPO, p. 20), wat zeer bevreemdend is, gezien Al-Shabaab volgens zijn verklaringen al meer dan tien jaar aanwezig was in het dorp (NPO, 7). Hij geeft slechts een voorbeeld van een jongen die zich vrijwillig bij hen aansloot, maar bekent dat Al-Shabaab nog nooit eerder mensen gedwongen meenam (NPO, p. 20). De individuele en gedwongen wijze van rekrutering die verzoeker schetst, waar hij aangeeft dat Al-Shabaab hem onder dwang meenam naar een trainingskamp (NPO, p. 13-14), stemt niet overeen met de manier waarop dergelijke rekrutering zich doorgaans afspeelt. Bovendien maakt verzoeker geen melding van grote rekruteringen onder dwang vanuit scholen of openbare ontmoetingsplaatsen, waarvan nochtans melding wordt gemaakt in de landeninformatie (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 2).

Evenmin brengt verzoeker, door louter te verwijzen naar zijn gedetailleerde verklaringen en het gegeven dat Al-Shabaab niet als een normale regering functioneert, concrete, geloofwaardige en zwaarwichtige elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zijn persoonlijk situatie afwijkt van de algemene gang van zaken en waardoor alsnog aannemelijk kan worden gemaakt dat een gedwongen rekrutering heeft plaatsgevonden. De motieven dienaangaande worden dan ook integraal overgenomen.

Zijn verklaringen over de gedwongen rekrutering worden verder onderuit gehaald nu het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab nét verzoeker zou kiezen om gedwongen te rekruteren. Hij verklaart namelijk dat zijn vader lid was van een delegatie die de parlementariër voor zijn subclan selecteerde en voegt toe dat Al-Shabaab gelooft dat parlementariërs en degenen die hen verkiezen ongelovigen zijn. Hij stelt dat zijn vader vervolgens gedood werd door Al-Shabaab omdat hij weigerde zich bij hen aan te geven (NPO, p. 10). Uit zijn verklaringen blijkt dat Al-Shabaab, op het moment dat zij hem gedwongen meenamen, wel degelijk op de hoogte was van deze familieband, gelet op hun uitspraak "*Je mag rechtstaan, anders zal je het pad van je vader nemen*" (NPO, p. 14). Het is niet geloofwaardig dat ze de zoon van een ongelovige zouden kiezen voor het uitdragen van hun missies en erop zouden vertrouwen dat hij dit zonder meer zou uitvoeren, gezien zij

ervan op de hoogte zijn dat hij hoogstwaarschijnlijk hun ideologie niet genegen is. Zoals reeds *supra* aangestipt blijkt uit de landeninformatie immers dat het doel van Al-Shabaab erin bestaat om loyale gewapende groeperingen uit te bouwen (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 2). Hiermee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud, stelt verzoeker dat of je nu een vijand bent of niet, niemand iets kon zeggen tegen Al-Shabaab uit angst om onthoofd te worden (NPO, p. 17). Met dergelijke algemene redenering slaagt hij er niet in te verklaren waarom Al-Shabaab er in dit verband ten aanzien van hem geen probleem van maakte. De door hem geschetste handelswijze van Al-Shabaab is nefast voor de geloofwaardigheid van de door hem voorgestelde gebeurtenissen. Waar hij in het verzoekschrift citeert uit de volgens hem gedetailleerde en uitgebreide verklaringen, laat hij voorgaande motieven ongemoeid.

Hierbij komt dat zijn verklaringen over zijn ontsnapping de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas verder ondermijnen. De commissaris-generaal merkt terecht op dat de opeenvolging aan toevalligheden, zijnde dat verzoeker samen met enkele anderen net in de rij van het toilet stond op het moment van de aanval en hierdoor de kans kreeg om te ontsnappen, dat zij meteen wisten hoe zij moesten ontkomen te midden van een vuurgevecht en dat zij meteen de weg wisten van Ceel Bacad naar Buloburde (NPO, p. 14), dermate onaannemelijk is dat hier geen geloof aan gehecht kan worden. Verzoekers betoog, dat hij zichzelf kon oriënteren omdat hij de tekens van de natuur volgde, dat er slechts één mogelijke weg was en dat hij al eerder van de stad had gehoord en hier informatie over had, is onvoldoende om de beoordeling van de commissaris-generaal te doen ombuigen nu die niet strookt met zijn verklaringen afgelegd bij het CGVS. Hij verklaart immers dat zij twijfelden over verschillende wegen, maar dat zij de weg naar het noorden niet namen omdat zij schrik hadden om overheidstroepen of Al-Shabaab tegen te komen en dat zij er bij de weg naar het westen niet in slaagden de rivier over te steken (NPO, p. 14). Dat hij vermoedde dat hij in Ceel Ba'cad was omdat hij gehoord had dat dit het enige dorp met een soort duin was, biedt nog geen verklaring voor zijn opmerkelijke kennis over de te nemen wegen, te meer gezien het gehele dorp onder vuur lag (*ibid.*). Dat zij zo gemakkelijk konden ontkomen en dat er maar twee mannen fungeerden als bewakers (NPO, p. 19), ligt bovendien niet in lijn met de landeninformatie die stelt dat de trainingskampen, waar de rekruten voor Al-Shabaab naartoe gestuurd worden, goed bewaakt worden. Er kunnen geen families of anderen binnen en de rekruten mogen niet naar buiten voor hun training compleet is (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 2).

4.3.5. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn gedwongen rekrutering door Al-Shabaab aannemelijk te maken, kan evenmin geloof gehecht worden aan de arrestatie van zijn moeder, vrouw en kinderen. In dit verband wordt volledigheidshalve opgemerkt dat zijn verklaringen dienaangaande niet kunnen overtuigen.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat personen, die proberen Al-Shabaab te verlaten, ook hun familieleden in gevaar brengen en dat het met name de echtgenotes en de ouders zijn die het slachtoffer worden van represailles door Al-Shabaab. Zo zijn er gevallen gerapporteerd van vrouwen die door Al-Shabaab geëxecuteerd of gevangen gehouden werden of uitgehuwelijkt werden aan één van hun leden toen hun echtgenoten de groepering verlieten. Er is eveneens sprake van bedreigingen of regelmatige ondervragingen door Al-Shabaab (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 1, p. 41).

Verzoekers verklaringen over de arrestatie van zijn moeder, vrouw en kinderen liggen echter niet in lijn met het geschetste risico voor familieleden van personen die Al-Shabaab verlaten. Hij verklaart eerst dat zijn moeder gearresteerd werd en dat Al-Shabaab had meegedeeld dat zij haar zouden vasthouden tot hij zich terug zou komen aanmelden. Even later stelt hij dat zijn vrouw en kinderen op hetzelfde moment werden meegenomen, maar dat zij allemaal samen werden vrijgelaten na drie maanden en zevenentwintig dagen. Hierna zouden zij geen verdere problemen meer ondervonden hebben (NPO, p. 15-16). In het licht van de geciteerde landeninformatie is deze handelswijze allerminst aannemelijk. Hij wijt deze "vroeg" vrijlating aan de ziekte van zijn moeder die niet meer in een toestand was om in een gevangenis te verblijven, maar stelt tegelijk dat Al-Shabaab geen medelijden toont, waardoor hij zelf contradictorisch is in het beschrijven van de normale werkwijze van Al-Shabaab (NPO, p. 16-15 en 20). Dat Al-Shabaab zelf naar de broers van verzoekers moeder zouden bellen om haar te komen ophalen omdat zij erg ziek was (NPO, p. 15 en 20), strookt niet met het door verzoeker geschetste beeld van Al-Shabaab, die onvergeeflijk zouden zijn ten aanzien van degenen die zij als vijanden beschouwen (NPO, p. 17). Bovendien houdt het geen steek dat zijn vrouw en kinderen samen met zijn moeder zouden worden vrijgelaten. Verzoeker probeert dit te verantwoorden met de verklaring dat zijn vrouw en kinderen niks misdaan hadden en dat Al-Shabaab louter op het oog had hem terug te krijgen (NPO, p. 20), wat wederom de beschikbare landeninformatie tegensprekt en het bovendien volstrekt onlogisch maakt dat zij in de eerste plaats gearresteerd werden. Door er in het verzoekschrift louter op te wijzen dat hij niet verantwoordelijk gesteld kan worden voor de daden van Al-Shabaab, maakt verzoeker niet aannemelijk waarom zijn individueel geval zou afwijken van de algemene informatie waar de commissaris-generaal zich op beroept. Evenmin is hij in staat afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande in de bestreden beslissing.

4.3.6. Waar verzoeker de mening is toegedaan dat de commissaris-generaal de door hem neergelegde brief van de districtscommissaris van Buloburde zomaar ter zijde heeft geschoven, kan hij allerminst gelijk worden gegeven. Er werd wel degelijk gemotiveerd omtrent de inhoud van de brief, waarbij de commissaris-generaal

terecht concludeert dat de brief louter gebaseerd is op de verklaringen die zijn paternale oom aflegde op het districtshuis. Dat deze brief werd opgesteld door de districtscommissaris van Buloburde doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

4.3.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Galmadobe, in het district Buloburde, in de provincie Hiraan, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Hiraan dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Hiraan moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Hiraan niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoekers betoog, dat de situatie niet voldoende verbeterd is om aan te nemen dat geen enkele burger gevaar loopt voor zijn lichamelijke integriteit als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Hiraan dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Hiraan hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in hoofdte van verzoeker geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.4.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 17 en 27 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, maar geeft niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling geschonden acht. Het middel is in die mate niet ontvankelijk.

4.8. Voor wat betreft de opgeworpen schending van artikel 3 van het EVRM, moet worden vastgesteld dat er *in casu* geen verwijderingsmaatregel voorligt.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO